

Publicerad 2019-02-25 20:04 av S-E Forslin/same

Barnaoffer å Mamons Altare

Där sitta de ädla Noblesserna.

Med monoklar och dyrköpta ting.

Jo, visst är de vackra, men verserna

sjunger och skimrar det kring.

Dem sjunger och gnistrar och glimmar det om,

av stjärnor de lånat sitt ljus,

och barnen har skänkt sina röster dom,

och änglarna harpornas brus.

Vad finns, mer än stjärnor? Mer lysande?

Vad mer bortom stjärnor och sol?

Barn har stora ögon. Strålande!

Döden raspar vasst en triol.

Där sitta de ädla Noblesserna.

Under glimmande, äkta kristall.

De lyssna så artigt till verserna.

Och solen är varm, men världen kall.

Vad finns ovan stjärnor att glänsa som?

Vad, högt ovan måne och sol?

Barnens stora ögon, dom tindrar dom,

tills de brister, likt sträng på fiol.

Vad finns, mer än natten, att lysa i?

Vad svart? Vad svart att det känns?

Barnens stora ögon glittrar det i,

glittrar, så starkt att det bränns.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren S-E Forslin/same med Poeter.se id #64437 innehar upphovsrätten